

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
Autor	Minister Ochrony Środowiska
Projekt z dnia	27.11.2018 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bartłomiej Zydel
e-mail	bz@zpp.pl
tel.	(22) 656 63 34

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 ust. 1 pkt 28 (zmieniający art. 54 ust. 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych)	Data rozpoczęcia obowiązywania planu monitorowania wielkości emisji, ustalona w decyzji ws. wydania zezwolenia, będąca datą „nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia” budzi wątpliwości.	Wejście do obrotu prawnego decyzji administracyjnej, czyli – co do zasady – dzień jej odbioru, to jedna z głównych zasad rządzących administracyjnoprawnym sposobem rozstrzygania spraw. Odstąpienie od tej zasady wymaga co najmniej umotywowania, którego brakuje w uzasadnieniu do przedmiotowego projektu.		
2.	Art. 11 pkt 11 (dodający art. 16a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji)	Zmiana brzmienia projektowanego art. 16a ust. 3 pkt 2 lit. b na: „b) proponowane kierunki działań organów administracji publicznej z podziałem na krajowe, regionalne (województwo) i lokalne (powiat, gmina) lub innych właściwych podmiotów, dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza”	Aktualne brzmienie projektowanego przepisu, które zamiast sformułowania „proponowane kierunki działań...” zawiera określenie „obowiązki organów...” jest zbyt daleko idące – m.in. z perspektywy samodzielności jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto podkreślić trzeba, że „Krajowy program ograniczania		

			zanieczyszczenia powietrza” nie będzie aktem rangi ustawowej, a nawet prawa powszechnie obowiązującego, stąd też nie powinny być w nim regulowane „obowiązki organów administracji publicznej [...] dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza”.		
3.	Art. 11 pkt 11 (dodający art. 16a ust. 4 ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji)	Art. 8 projektowanej ustawy zawiera przepisy wprowadzające karę grzywny za stosowanie nawozów amonowo-węglanowych (zawierających amoniak), natomiast przywoływany art. 11 pkt 11 (w zakresie dodania art. 16a ust. 4) pozwala na określenie odstępstw w zakresie stosowania środków zmierzających do zmniejszenia emisji amoniaku przez małe gospodarstwa rolne.	Jak wskazano powyżej, Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza nie będzie miał charakteru ustawowego czy też nie będzie nawet aktem prawa powszechnie obowiązującego, stąd też skuteczność wprowadzanych odstępstw od stosowania środków zmierzających do zmniejszenia emisji amoniaku należy poddać w wątpliwość.		